

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חילקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	זבחים-טבול יום										
בעי רבי אלעזר:	מירא									⬆	קה.
ר' אבא בר ממל, ת"ש:	פרים ושעירים הנשרפים שיצאו וחזרו, מהו? מי אמרין: כיון דנפקי להו איטמו להו, או דלמא כיון דהדור הדור?									⬆	קה.
	היו סובלין אותן במוטות, הראשונים יצאו חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו, הראשונים שיצאו חוץ לחומת העזרה מטמאין בגדים, והאחרונים אין מטמאין בגדים עד שיצאו									⬆	קה.
	ואי ס"ד כיון דנפקי להו איטמו, הנך דאיכא גואי נמי ליטמא									⬆	קה.
רבא:	ותסברא? הא בעינא (ויקרא יד) ואחר יבא אל המחנה וליכא									⬆	קה.
	אלא רבי אלעזר היכי בעי לה?									⬆	קה.
	כגון דנקיטי לה בבקולסי.									⬆	קה.
ת"ר: [רבי מאיר]	השורף פרה ופרים הנשרפין והמשלח את השעיר והמוציאן מטמא בגדים, והן עצמן אין מטמאין בגדים אבל מטמאין אוכלין ומשקין, דברי ר"מ									⬆	קה.
חכמים:	פרה ופרים מטמאין אוכלין ומשקין, שעיר המשתלח אינו מטמא, שהוא חי, והחי אינו מטמא אוכלין ומשקין.									⬆	קה.
	בשלמא לרבי מאיר, כדתנא דבי ר' ישמעאל									⬆	קה.
דתנא דבי רבי ישמעאל:	(ויקרא יא) על כל זרע זרוע - מה זרעים שאין סופן ליטמא טומאה חמורה וצריכין הכשר, אף כל שאין סופן ליטמא טומאה חמורה צריכין הכשר, יצתה נבלת עוף טהור, שסופה ליטמא טומאה חמורה ואין צריכה הכשר									⬆	קה.
	אלא לרבנן, אי אית להו דתנא דבי רבי ישמעאל, אפילו שעיר המשתלח נמי אי לית ליה, אפי' פרה ופרים מנלן?									⬆	קה.
כי אתא רב דימי אמר, אמרי במערבא:	צריכין הכשר טומאה ממקום אחר.									⬆	קה.
בעי רבי אלעזר:	פרים ושעירים הנשרפים מהו שיטמאו אוכלין ומשקין בפנים כבחורין? מחוסר יציאה כמחוסר מעשה דמי או לא?									⬆	קה.
בתר דבעיא הדר פשטה: [רבי אלעזר]	מחוסר יציאה כמחוסר מעשה דמי.									⬆	קה.
בעא מיניה רבי אבא בר ממל מרבי חייה בר אבא:	נבלת עוף טהור, לר' מאיר, מהו שיטמא בכזית? דמתחא לארעא לא תיבעי לך, דנקיט בפומיה לא תיבעי לך, כי תיבעי לך - דנקיט ליה בידיה, מחוסר קריבה כמחוסר מעשה דמי או לא?									⬆	קה.
א"ל: [רבי חייה בר אבא]	מחוסר קריבה לאו כמחוסר מעשה דמי.									⬆	קה:
איתיביה:	שלשה עשר דברים נאמרו ונבלת עוף טהור, וזה אחד מהן, צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר ומטמא טומאת אוכלין בכביצה									⬆	קה:
	מאי לאו ר"מ היא?									⬆	קה:
	לא, רבנן היא.									⬆	קה:
והא קתני רישא:	צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר									⬆	קה:
	ומאן שמעת ליה האי סברא? ר"מ, ומדרישא ר"מ, סיפא נמי ר"מ									⬆	קה:
	מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.									⬆	קה:
והא מדקתני סיפא:	שחיטתה ומליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה									⬆	קה:
	מאן שמעת ליה האי סברא? ר"מ									⬆	קה:
	רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן?									⬆	קה:
	אין, רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן.									⬆	קה:
רב המנונא לרבי זירא:	לא תיטיב אכרעך עד דאמרת לי הא מילתא: נבלת עוף טהור לר"מ, מונין לה ראשון ושני או אין מונין ראשון ושני?									⬆	קה:
א"ל: [רבי זירא]	כל היכא דמטמא אדם במגע - מונין בו ראשון ושני, כל היכא דאין מטמא אדם במגע - אין מונין בו ראשון ושני.									⬆	קה:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-טבול יום		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
הא דתנן:	בעא מיניה רבי זירא מרבי אמי בר חייא, ואמרי לה מר' אבין בר כהנא:																										
חיבורי אוכלין ע"י משקין - חיבור לטומאה קלה ואין חיבור לטומאה חמורה	[תנן]																										
מונין בו ראשון ושני, או אין מונין בו ראשון ושני?																											
כל היכא דמטמא אדם - מונין בו ראשון ושני, אין מטמא אדם - אין מונין בו ראשון ושני.	א"ל: [רבי אבין בר כהנא]																										
יצאו אלו ואלו.																											
מה"מ?																											
להלן אתה נותן להם ג' מחנות וכאן מחנה אחת, אם כן למה נאמר מחוץ למחנה לומר לך: כיון שיצא חוץ למחנה אחת - מטמא בגדים.	דת"ר:																										
והיא גופה מנל?																											
(ויקרא ד) והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה - חוץ לג' מחנות אתה אומר: חוץ לג' מחנות, או אינו אלא מחנה אחת? כשהוא אומר בפר העדה (ויקרא ד) מחוץ למחנה, שאין צריך לומר, שהרי כבר נאמר: (ויקרא ד) כאשר שרף את הפר הראשון, ליתן לו מחנה שניה כשהוא אומר מחוץ למחנה בדשן, שאצ"ל, שהרי כבר נאמר: (ויקרא ד) על שפך הדשן ישרף, ליתן לו מחנה שלישית.	דת"ר:																										
ור"ש האי מחוץ למחנה מאי עביד ליה?																											
מיבעי ליה לכדתניא:																											
נאמר כאן חוץ למחנה ונאמר להלן (במדבר יט) חוץ למחנה, מה להלן חוץ לג' מחנות, אף כאן חוץ לג' מחנות ומה להלן למזרחה של ירושלים, אף כאן למזרחה של ירושלים.	[תניא] רבי אליעזר:																										
לרבנן היכא שריף להו?																											
היכן נשרפין? לצפון ירושלים חוץ לשלש מחנות	כדתניא: [ת"ק]																										
אבית הדשן נשרפין.	רבי יוסי הגלילי:																										
מאן תנא דפליג עליה דר' יוסי הגלילי? ר' אליעזר בן יעקב היא	רבא:																										
(ויקרא ד) על שפך הדשן ישרף - שיהא שם דשן	דתניא: [ת"ק]																										
שיהא מקומו משופך.	רבי אליעזר בן יעקב:																										
דילמא במקומו משופך פליגי.	אמר ליה אביי:																										
השורף מטמא בגדים, ולא המצית את האור מטמא בגדים, ולא המסדר את המערכה מטמא בגדים, ואיזהו השורף? המסייע בשעת שריפה, יכול אף משנעשו אפר מטמא בגדים? תלמוד לומר: אותם, אותם מטמאין בגדים, ומשנעשין אפר אין מטמאין בגדים	תנו רבנן: [ת"ק]																										
אותם מטמאין בגדים, ניתך הבשר אין מטמאין בגדים.	רבי שמעון:																										
מאי בינייהו?																											
איכא בינייהו דשויה חרוכא.	רבא:																										
הדרן עלך טבול יום																											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
השוחט והמעלה בחוץ - חייב על השחיטה וחייב על העלאת	[רבנן]										קו.
שחט בפנים והעלה בחוץ - חייב, שחט בחוץ והעלה בחוץ - פטור, שלא העלה אלא דבר פסול	רבי יוסי הגלילי:										קו.
אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ, כיון שהוציאו פסלו.	אמרו לו: [רבנן]										קו.
הטמא שאכל בין קדש טמא בין קדש טהור - חייב	[רבנן]										קו.
טמא שאכל טהור - חייב, וטמא שאכל טמא - פטור, שלא אכל אלא דבר טמא	רבי יוסי הגלילי:										קו.
אף טמא שאכל את הטהור, כיון שנגע בו טמאווה.	אמרו לו: [רבנן]										קו.
וטהור שאכל טמא - פטור, שאינו חייב אלא על טומאת הגוף.											קו.
בשלמא העלה, כתיב עונש וכתוב אזהרה, עונש - דכתיב: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, אזהרה - דכתיב: (דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך, וכי הא דא"ר אבין א"ר אלעזר:											קו.
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא לא תעשה	רבי אבין א"ר אלעזר:										קו.
אלא שחיטה, בשלמא עונש - דכתיב: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, אלא אזהרה מנלך?											קו.
אמר קרא: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד את זבחיםם לשעירים.											קו.
האי מיבעי ליה לכדר"א											קו.
מנין לזובח בהמה למרקוליס שהוא חייב? דכתיב: ולא יזבחו עוד את זבחיםם, אם אינו ענין לכדרכה, דכתיב: (דברים יב) איכה יעבדו, תנהו ענין לשלא כדרכה	דאמר ר"א:										קו.
קרי ביה ולא יזבחו וקרי ביה ולא עוד.	רבה:										קו.
אכתי מיבעי ליה לכדתניא:											קו.
עד כאן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שהרי עונשן אמור: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד, אזהרה מנין - דכתיב: (דברים יב) השמר לך פן תעלה עולותיך, מכאן ואילך הוא מדבר בזבחים שהקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות, שהרי נאמר: (ויקרא יז) למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיםם אשר הם זובחים, זבחים שהתרת לך כבר על פני השדה, לומר לך: הזובח בשעת איסור הבמות, מעלה עליו הכתוב כאילו הקריב על פני השדה והביאום לה' - זו מצות עשה, לא תעשה מניין? ת"ל: (ויקרא יז) ולא יזבחו עוד, יכול יהא עונש כרת? ת"ל: (ויקרא יז) חוקת עולם תהיה זאת להם לדורותם, זאת להם - ולא אחרת להם	[דתניא]										קו.
ק"ו, ומה במקום שלא ענש הזהיר, מקום שענש אינו דין שהזהיר.	אלא אמר אביי:										קו:
א"כ, לא יאמר לאו בחלב ותיתי ק"ו מנבילה, מה נבילה שלא ענש הזהיר, חלב שענש אינו דין שהזהיר	רבינא לאביי:										קו:
אתא לקמיה דרבא											קו:
מנבלה נמי לא אתיא, דאיכא למיפרך: מה לנבלה שכן מטמא.	א"ל: [רבא]										קו:
משרצים טמאין	[רבינא]										קו:
מה לשרצים טמאין שמתמאין.	[רבא]										קו:
משרצים טהורים	[רבינא]										קו:
מה לשרצים טהורים שאיסורן במשח.	[רבא]										קו:
מערה וכלאי הכרם	[רבינא]										קו:
מה לערלה וכלאי הכרם שכן אסורין בהנאה.	[רבא]										קו:

disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- קודמת-פיסקה story- מעשה- key- מקרא:	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-
--	--

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
משביעית	[רבינא]							ז			קו:
מה לשביעית שכן תופסת דמיה.	[רבא]							!		◊	קו:
מתרומה	[רבינא]							ז		◊	קו:
שכן לא הותר מכללה.	[רבא]							!		◊	קו:
מכולהו נמי, שכן לא הותרו מכללן.	[רבא]							!		◊	קו:
אי קשיא לי הא קשיא לי	רבא:							ז			קו:
פסח ומילה מצות עשה	הא דתנן:							■	ז	◊	קו:
חיתיו בק"ו ממותיר, מה מותר שלא ענש הזהיר, פסח ומילה שענש אינו דין שהזהיר								ז		◊	קו:
אמריתה לשמעתיא קמיה דרב כהנא	רב אשי:							○			קו:
ממותיר לא אתיא, דאיכא למיפרך: מה למותר שכן אין לו תקנה, תאמר בפסח שיש לו תקנה.	ואמר לי: [רב כהנא]							!		◊	קו:
וכי מזהירין מן הדין? אפילו למ"ד עונשין מן הדין, אין מזהירין מן הדין								ז		◊	קו:
אלא כדרבי יוחנן								!			קו:
אתיא הבאה הבאה, מה להלן לא ענש א"כ הזהיר, אף כאן לא ענש א"כ הזהיר.	דאמר: [רבי יוחנן]							■	!	◊	קו:
כדרבי יונה	רבא:							!		◊	קו:
אתיא שם שם, מה להלן לא ענש אלא א"כ הזהיר, אף כאן לא ענש אלא אם כן הזהיר.	דאמר רבי יונה:							■	!	◊	קו:
אשכחן מוקטרי פנים שהעלן לחוץ, מוקטרי חוץ שהעלן לחוץ מניין?								^		◊	קו:
אמר קרא: (ויקרא יז) ואליהם תאמר, על הראשונים תאמר.	רב כהנא:							!		◊	קו:
מי כתיב ועליהם? ואליהם כתיב	מתקיף לה רבא:							ז			קו:
ואליהם תאמר - לערב פרשיות.	אלא כדתנא דבי ר' ישמעאל:							!		◊	קו:
אתיא הבאה הבאה, מה להלן מוקטרי חוץ, אף כאן מוקטרי חוץ.	רבי יוחנן:							!		◊	קו:
שלישים ושש כריתות בתורה	מתקיף לה רב ביבי, הא דתנן:							■	ז	◊	קו:
תלתין ושב הויין, דאיכא המעלה והמעלה								ז			קו:
קשיא.								■		◊	קו:
הזורק מקצת דמים בחוץ חייב	והדתנן:							■	^	◊	קו:
מנלן?								^			קו:
נפקא ליה מדתניא:								!			קו:
(ויקרא יז) דם יחשב - לרבות הזורק, דברי רבי ישמעאל	[תניא- רבי ישמעאל]							■	!	◊	קו:
(ויקרא יז) או זבח - לרבות את הזורק.	רבי עקיבא:							■	!	◊	קו:
ורבי ישמעאל האי או זבח מאי עביד ליה?								ז			קו:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה O מעשה-story	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לחלק.	[רבי ישמעאל]							!			קז.
ור' עקיבא לחלק מנא ליה?								ז			קז.
נפקא ליה (ויקרא יז) מלא יביאנו.	[רבי עקיבא]							!			קז.
ורבי ישמעאל?								ז			קז.
ההוא מיבעי ליה: על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר.	[רבי ישמעאל]							!			קז.
ורבי עקיבא?								ז			קז.
נפקא ליה (ויקרא יז) מלעשות אותו.	[רבי עקיבא]							!			קז.
ור' ישמעאל?								ז			קז.
חד למוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ, וחד למוקטרי חוץ שחסרו והעלו בחוץ	[רבי ישמעאל]							!			קז.
יכול מוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ חייב? ת"ל: לעשות אותו, על השלם חייב ואינו חייב על החסר	והא תניא, רבי ישמעאל:	■	■	■	■	■	■	■	■	■	קז.
מוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ - חייב.	רבי עקיבא:	■	■	■	■	■	■	■	■	■	קז.
ורבי עקיבא האי דם יחשב מאי עביד ליה?								ז			קז.
לרבות שחיטת העוף.	[רבי עקיבא]							!			קז.
ורבי ישמעאל?								ז			קז.
נפקא ליה (ויקרא יז) מאו אשר ישחט.	[רבי ישמעאל]							!			קז.
ורבי עקיבא?								ז			קז.
ההוא מיבעי ליה: על השוחט הוא חייב ולא על המולק.	אמר לך: [רבי עקיבא]							!			קז.
ור' ישמעאל?								ז			קז.
נפקא ליה מזה הדבר	[רבי ישמעאל]							!			קז.
אשר ישחט - אין לי אלא שוחט בהמה, שחט עוף מנ"ל? ת"ל: או אשר ישחט, יכול אף המולק? ודין הוא: מה שחיטה דאין דרך הכשירה בפנים - חייב, מליקה שדרך הכשירה בפנים - אינו דין שהוא חייב ת"ל: (ויקרא יז) זה הדבר.	דתניא:	■	■	■	■	■	■	■	■	■	קז.
ורבי עקיבא?								ז			קז.
ההוא מיבעי ליה לגזירה שוה.	אמר לך: [רבי עקיבא]							!			קז.
הקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור	והא דתנן:							■	■	■	קז.
מנלן?								■			קז.
ומהיכא תיתי דחייב?								ז			קז.
תיתי משחיטה								!			קז.
מה לשחיטה שכן פוסלת שלא לאוכלין בפסח.								ז			קז.
תיתי מזריקה								!			קז.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מה לזריקה שכן זר חייב עליה מיתה.									ז		קז.
תיתי מבינייא									!	◇	קז:
א"כ, לא יאמר בזריקה ותיתי מבינייא									ז	◇	קז:
ותיתי משחיטה									ז	ז	קז:
מה לשחיטה שכן פוסלת שלא לשם אוכלין בפסח									!	ז	קז:
תיתי מהעלאה									ז	ז	קז:
מה להעלאה שכן ישנה במנחה									!	ז	קז:
שחיטה תוכיח									ז	ז	קז:
אלא להכי כתיב קרא ולא אתיא מבינייא למימר דא"ג דאתיא מבינייא לא תיתי מבינייא.									ז	◇	קז:
שחט וזרק, לדברי ר' ישמעאל - חייב אחת, לדברי ר"ע - חייב שתיים	רבי אבהו:								■	◇	קז:
אפי' לדברי ר"ע אינו חייב אלא אחת, דאמר קרא: שם תעשה, הכתוב עשאו לכולן עבודה אחת.	אביי:								■	◇	קז:
זרק והעלה, לדברי ר' ישמעאל - חייב שתיים, לדברי ר"ע - אינו חייב אלא אחת	[רבי אבהו]								■	◇	קז:
אפי' לדברי ר"ע חייב שתיים, להכי פלגינהו קרא: (דברים יב) שם תעלה ושם תעשה.	אביי:								■	◇	קז:
שחט וזרק והעלה - לדברי הכל חייב שתיים.	[רבי אבהו]								■	◇	קז:
א"ר אשי' יחוש מחוץ למחנה יכול חוץ, יכול חוץ לשלש מחנות: ת"ל: (ויקרא יד) או עז במחנה, או במחנה, יכול השוחט עולה בדרום יהא חייב? ת"ל: או אל מחוץ למחנה, מה חוץ למחנה מיוחד שאין ראוי להשחט על גגו של היכל - חייב, הואיל ואין ראוי לשחיטת כל זבח.	ת"ר:								■	◇	קז:
השוחט על גגו של היכל - חייב, הואיל ואין ראוי לשחיטת כל זבח.	עולא:								■	◇	קז:
א"כ, ניכתוב קרא מחוץ למחנה ולא בעי אל פתח אהל מועד, אל פתח אהל מועד ל"ל? לאו למעוטי גגן	מתקיף לה רבא:								ז	◇	קז:
ולרבא, א"כ נכתוב אל פתח אהל מועד, ומחוץ למחנה ובמחנה ל"ל? לאו לאתויי גגן									ז	◇	קז:
לאיתויי כולה בפנים וצוארה בחוץ.	רב מרי:								!	◇	קז:
צוארה בחוץ, פשיטא אמאי קפיד רחמנא? אשחיטה, ושחיטה בחוץ היא									ז		קז:
אלא לאיתויי כולה בחוץ וצוארה בפנים.									!	◇	קז:
המעלה בזמן הזה - ר' יוחנן אמר: חייב	איתמר: [רבי יוחנן]								◆	◇	קז:
פטור.	ריש לקיש:								◆	◇	קז:
ר' יוחנן אמר חייב, קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא	[רבי יוחנן]								■	◇	קז:
ריש לקיש אמר פטור, קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא.	[ריש לקיש]								■	◇	קז:
נימא, דבפלוגתא דר"א ור' יהושע קמילג'י									ז		קז:
שמעתי כשהיו בונים בהיכל, היו עושים קלעים בהיכל קלעים בעזרות, אלא שבהיכל בונים מבחוץ ובעזרות בונים מבפנים	דתנן, א"ר אליעזר:								◆	ז	קז:
שמעתי שהיו מקריבין אע"פ שאין בית, ואוכלים קדשי קדשים אע"פ שאין קלעים, קדשים קלים ומעשר שני אע"פ שאין חומה, מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא	רבי יהושע:								◆	ז	קז:
לאו מכלל דר"א סבר: לא קידשה לעתיד לבא									ז		קז:

מקרא-key: disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה	מימרא-statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	--

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ממאי? דלמא דכולי עלמא - קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא, ומר מאי דשמיע ליה קאמר, ומר מאי דשמיע ליה קאמר וכי תימא, קלעים לר' אליעזר למה לי? לצניעותא בעלמא.	רבינא לרב אשי:									!		קז:
המעלה ואין בו כזית, ועצם משלימו לכזית - רבי יוחנן אמר: חייב	איתמר: [רבי יוחנן]									◆	■	קז:
פטור.	ריש לקיש:									◆	■	קז:
ר' יוחנן אמר חייב, חיבורי עולין כעולין דמי	[רבי יוחנן]									■		קז:
ריש לקיש אמר פטור, חיבורי עולין לאו כעולין דמו.	[ריש לקיש]									■		קז:
המעלה ראש בן יונה שאין בו כזית ומלח משלימו לכזית, מהו?	בעי רבא:									^	◆	קז:
לאו היינו פלוגתייהו דר' יוחנן ור"ל	רבא מפרוקיא לרב אשי:									ז		קח.
חיבועי לרבי יוחנן וחיבועי לר"ל										!	◆	קח.
חיבועי לר' יוחנן, ע"כ לא קאמר ר' יוחנן התם אלא עצם, דמינא דבשר הוא, אבל מלח דלאו מינא דבר יונה הוא לא?										^	!	קח.
חיבועי לר"ל, ע"כ לא קאמר ר"ל התם - אלא דאי פריש מינה לאו מצוה לאסוקי, אבל הכא דאי פריש מצוה לאסוקי לא, או דלמא ל"ש?										^	!	קח.
תיקו.										■	◆	קח.
ר' יוסי הגלילי אומר כו'.											■	קח.
מה לשוחט בפנים ומעלה בחוץ שהיתה לו שעת הכושר, תאמר בשוחט חוץ ומעלה בחוץ שלא היתה לו שעת הכושר?	השיב רבי תחת רבי יוסי הגלילי:										■	קח.
מה לשוחט בפנים ומעלה בחוץ שכן קודש מקבלו, תאמר בשוחט בחוץ שאין קודש מקבלו?	השיב ר"א בר' שמעון תחת ר"י הגלילי:										■	קח.
מאי בינייהו?											ז	קח.
שחיטת לילה איכא בינייהו.	זעירי:									!	◆	קח.
קבלה בכלי חול איכא בינייהו.	רבה:									!	◆	קח.
טמא שאכל בין קודש כו'.											■	קח.
שפיר קאמרי ליה רבנן לרבי יוסי הגלילי:											ז	קח.
כל היכא דנטמא טומאת הגוף ואחר כך מטמא בשר - דכולי עלמא לא פליגי דחייב, שכן טומאת הגוף בכרת, כי פליגי - כשנטמא בשר ואח"כ נטמא הגוף	רבא:									!	◆	קח.
אמרין מיגו	דרבנן סברי:									!	◆	קח.
לא אמרין מיגו.	ר' יוסי הגלילי סבר:									!	◆	קח.
ורבי יוסי, נהי דמיגו לא אמרין, תיתי טומאת הגוף דחמירא ותחול על טומאת בשר										ז	◆	קח.
ממאי דטומאת הגוף חמורה? דלמא טומאת בשר חמורה, שכן אין לה טהרה במקוה.	רב אשי:									!	◆	קח.
חומר בשחיטה מבעלייה ובעלייה מבשחיטה.											■	קח.
חומר בשחיטה, שהשוחט להדיוט - חייב, והמעלה להדיוט - פטור											■	קח.
חומר בעלייה, שנים שאחזו בסכין ושחטו - פטורים, אחזו באבר והעלוהו - חייבין.											■	קח.
העלה חזר והעלה וחזר והעלה - חייב על כל עלייה, דברי ר"ש	[רבי שמעון]										◆	קח.
אינו חייב אלא אחת.	רבי יוסי:										◆	קח.

disputants- חילוקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ואינו חייב עד שיעלה לראש המזבח	[רבי יוסי]									◆	■
אפילו העלה על הסלע או על האבן - חייב.	רבי שמעון:									◆	■
מאי שנא המעלה להדיוט דפטור? דכתיב: (ויקרא יז) לה' בשחיטה נמי הכתיב: לה'!										◆	◊
שאני התם, דאמר קרא: (ויקרא יז) איש איש.										!	◊
גבי העלאה נמי כתיב: איש איש										ז	◊
מיבעי ליה לשנים שהעלו באבר - חייבין.										!	◊
אי הכי, ה"נ מיבעי ליה לשנים שאחזו בסכין ושחטו שחייבין										ז	
שאני התם, דאמר קרא: ההוא, אחד ולא שנים.										!	◊
אי הכי, גבי העלאה נמי הא כתיב: ההוא										ז	◊
מיבעי ליה למעוטי שוגג, אנוס ומוטעה.										!	◊
אי הכי, הכא נמי מיבעי למעוטי אנוס שוגג ומוטעה										ז	
תרי ההוא כתיבי.										!	◊
ואלא לה' למה ל?										ז	◊
להוציא שעיר המשתלח.										!	◊
חומר בהעלאה כו'.										■	<
(ויקרא יז) איש איש - מה ת"ל? לרבות שנים שאחזו באבר והעלו שחייבין, שיכול והלא דין הוא: ומה השוחט להדיוט שחייב - שנים שאחזו בסכין ושחטו פטורין, המעלה להדיוט שפטור - אינו דין ששנים שאחזו באבר והעלו פטורין ת"ל: איש איש, דברי ר"ש	ת"ר: [רבי שמעון]									◆	■
ההוא - אחד ולא שנים	רבי יוסי:									◆	■
א"כ, מה ת"ל איש איש?										ז	◊
דברה תורה כלשון בני אדם.	[רבי יוסי]									!	◊
ור"ש?										ז	
האי ההוא מיבעי ליה למעוטי שוגג, אנוס ומוטעה.	[רבי שמעון]									!	◊
ורבי יוסי?										ז	
מהוא - ההוא.	[רבי יוסי]									!	◊
ור"ש?										ז	
הוא ההוא לא דריש.	[רבי שמעון]									!	◊
ורבי יוסי, מדהאי איש איש דברה תורה כלשון בני אדם, הך איש איש נמי דברה תורה כלשון בני אדם, ואלא השוחט להדיוט דחייב מנא ליה?										ז	◊
נפקא ליה מדם יחשב לאיש ההוא דם שפך, ואפילו השוחט לאיש.	[רבי יוסי]									!	◊
העלה וחזר והעלה כו'.										■	<

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

Talmud Navigator		
זבחים-השוחט ומעלה		
מאן דאמר		
מימרא		
קח:	ריש לקיש:	מחלוקת בד' וה' אברים
קח:	דמר סבר: [רבי יוסי]	כי כתיב לעשות אותו - על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר, אכל בהמה כתיב
קח:	ומר סבר: [רבי שמעון]	אכל אבר ואבר כתיב, אבל אבר אחד - דברי הכל אינו חייב אלא אחת.
קח:	רבי יוחנן:	מחלוקת באבר אחד
קח:	דמר סבר: [רבי שמעון]	מוקטרי פנים שחסרו והעלה בחוץ - חייב
קח:	ומר סבר: [רבי יוסי]	פטור
קח:	[דברי הכל]	אבל בד' וה' איברין - דברי הכל חייב על כל אבר ואבר.
קח:		ופליגא דעולא
קח:	דאמר עולא:	הכל מודים במוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ שחייב, לא נחלקו אלא במוקטרי בחוץ שחסרו והעלו בחוץ
קח:	דמר סבר: [רבי יוסי]	פטור
קח:	ומר סבר: [רבי שמעון]	חייב.
קח:	איכא דאמרי, אמר עולא:	הכל מודים במוקטרי חוץ שחסרו והעלו בחוץ שהוא פטור, לא נחלקו אלא במוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ
קח:	דמר סבר: [רבי יוסי]	פטור
קח:	ומר סבר: [רבי שמעון]	חייב.
קח:		ופליגי דאבוה דשמואל אלישנא קמא דעולא
קח:	דאמר אבוה דשמואל:	כמאן מהדרין פוקעין לגבי - מזבח, כמאן? דלא כר' יוסי.
קח:		ואינו חייב עד שיעלה כו'.
קח:	רב הונא:	מאי טעמא דרבי יוסי? דכתיב: (בראשית ח) ויבן נח מזבח לה'.
קח:	רבי יוחנן:	מ"ט דר"ש? דכתיב: (שופטים יג) ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור לה'.
קח:		ואידך נמי והכתיב: ויבן מזבח לה'.
קח:	[רבי שמעון]	ההוא גובהה בעלמא.
קח:		ואידך נמי הא כתיב: ויקח מנוח
קח:	[רבי יוסי]	הוראת שעה היתה.
קח:		ואיבעית אימא: ה"ט דר"ש
קח:	כדתניא, ר"ש	(ויקרא יז) מזבח פתח אהל מועד - ואין מזבח בבמה, לפיכך העלה על הסלע או על האבן - חייב.
קח:		חייב, יצא מיבעי ליה
קח:		ה"ק: לפיכך בשעת איסור הבמות העלה על הסלע או על האבן - חייב.
קח:	בעי רבי יוסי בר' חנינא:	קרן וכבש ויסוד וריבוע, מהו שיעכבו בבמה?
קח:	א"ל רבי ירמיה, תניא:	קרן וכבש וריבוע ויסוד, מעכבין בבמה גדולה ואין מעכבין בבמה קטנה.

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קדמת-פיסקה story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט.	
אחד קדשים כשרין ואחד קדשים פסולין שהיה פסולין בקודש והקריבין בחוץ - חייב.													קט.	מ
המעלה כזית מן העולה ומאימוריה בחוץ - חייב.													קט.	מ
(ויקרא יז) אשר יעלה עולה או זבח - אין לי אלא עולה, מנין לרבות אימורי אשם ואימורי חטאת, ואימורי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים? ת"ל: זבח	ת"ר:												קט.	ג
מנין לרבות הקומץ והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח, והמנסך שלשת לוגין יין ושלשת לוגין מים? ת"ל: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא יבאנו, כל הבא לפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ													קט.	ג
ואין לי אלא קדשים כשרים מנין לרבות פסולין, כגון הלך, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו, ושקבלו פסולין וזרקו את דמו, והניתנין למטה שנתנן למעלה והניתנין למעלה שנתנן למטה, והניתנין בחוץ שנתנן בפנים והניתנין בפנים שנתנן בחוץ, ופסח וחטאת שנתנן שלא לשמן, מנין? ת"ל: לא יבאנו לעשות, כל המתקבל בפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ.													קט.	ג
המעלה כזית מן העולה כו'.													קט.	<
עולה ואימוריה אין, שלמים ואימוריהן לא													קט.	ג
תנינא להא דת"ר:													קט.	ג
עולה ואימוריה מצטרפין לכזית להעלותן בחוץ, ולחייב עליהן משום פיגול, נותר וטמא.	[ת"ר]												קט.	ג
בשלמא העלאת עולה דכליל אין, שלמים לא, אלא פיגול ונותר וטמא מ"ט לא?													קט.	ג
כל הפגולין מצטרפין וכל הנותרין מצטרפין	והא תנן:												קט.	ג
קשיא פיגול אפיגול, קשיא נותר אנותר.													קט.	ג
פיגול אפיגול לא קשיא: כאן בפיגול, כאן במחשבת פיגול													קט.	ג
נותר אנותר לא קשיא: כאן בנותר, כאן בשניתותו עד שלא נזרק הדם, ומני? רבי יהושע היא													קט.	ג
כל הזבחים שבתורה, שנשתייר בהן כזית בשר וכזית חלב - זורק את הדם, חצי זית בשר וחצי זית חלב - אינו זורק את הדם, ובעולה חצי זית בשר וחצי זית חלב - זורק את הדם, מפני שכולה כליל, ומנחה אפילו כולה קיימת - לא יזרוק.	דתנאי, רבי יהושע:												קט.	ג
מנחה מאי עבדתה?													קט:	ג
מנחת נסכים הבאה עם הזבח.	רב פפא:												קט:	ג
הקומץ, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, שהקטיר מאחת מהן כזית בחוץ - חייב	[רבנן]												קט:	ג
פוסט, עד שיקריב את כולו.	רבי אלעזר:												קט:	ג
וכולן שהקריבן בפנים, ושייר מהן כזית והקריבו בחוץ - חייב.													קט:	ג
וכולן שחסרו כל שהו והקריבו בחוץ - פטור.													קט:	ג
המקריב קדשים ואימורים בחוץ - חייב.													קט:	ג
המקטיר כזית קטורת בחוץ - חייב, חצי פרס בפנים - פטור.	ת"ר:												קט:	ג
קס"ד מאי פטור? פטור זר, אמאי? הקטרה היא													קט:	ג
מאי פטור? פטור ציבור.	רבי זירא אמר רב חסדא אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:												קט:	ג
אי קשיא לי הא קשיא לי	רבי זירא:												קט:	ג
בהא אפילו ר' אלעזר מודה	הא דאמר רב עלה:												קט:	ג

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
key-מקרא:	

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דהא ר' אלעזר לאו הקטרה היא קאמר									ז		קט:
בהקטרה דהיכל דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בהקטרה דפנים	רבה:								!		קט:
(ויקרא טז) מלא חפניו דוקא	דמר סבר: [רבי אלעזר]								!		קט:
מלא חפניו לאו דוקא.	מ"ס: [רבנן]								!		קט:
והא כי קא כתיבא חוקה, בהקטרה דפנים הוא דכתיב	א"ל אביי:								ז		קט:
בהקטרה דפנים כ"ע לא פליגי, כי פליגי - בהקטרה דחוץ	אלא אמר אביי:								!		קט:
ילפינן פנים מחוץ	מר סבר: [רבי אלעזר]								!		קט:
לא ילפינן.	ומ"ס: [רבנן]								!		קט:
השתא חוץ מחוץ לא ילפי רבנן, פנים מחוץ מיבעי?	רבא:								ז		קט:
מה היא?									^		קט:
יכול המעלה פחות מכזית קומץ ופחות מכזית אימורין, והמנסך פחות משלשת לוגין יין ופחות מג' לוגין מים, יהא חייב? תלמוד לומר: לעשות, על השלם חייב ואינו חייב על החסר	דתניא:								!		קט:
והא פחות משלשת לוגין דאית בהו כמה זיתים, ולא ילפי רבנן חוץ מחוץ									!		קט:
כגון דקבעיהו שני חצאי פרס במנא	אלא אמר רבא:								!		קט:
קביעות מנא מילתא היא	מר סבר: [רבי אלעזר]								!		קט:
לאו מילתא היא.	ומ"ס: [רבנן]								!		קט:
השתא למאן דאמר: קביעותא דמנא ולא כלום הוא, קבע ששה לפר, ומשך מהן ארבעה והקריבן בחוץ - חייב, שהרי ראויין לאיל קבע ארבעה לאיל, ומשך מהן שלשה והקריבן בחוץ - חייב, שהרי ראויין לכבש, חסרו כל שהוא והקריבן בחוץ - פטור.	רבא:										קט:
ניסוך מהקטרה לא ילפי רבנן אף על גב דחוץ מחוץ לא ילפי, הקטרה מהקטרה ילפי אף על גב דפנים מחוץ.	רב אשי:								!		קט:
וכולן שחסרו.											קט:
חסרון דחוץ שמיא חסרון, או לא שמיא חסרון? מי אמרינן: כיון דנפק איפסל להו, מה לי פסול יוצא מה לי פסול חסרון, או דילמא יוצא דאיתיה בעיניה אין, דליתיה בעיניה לא?	איבעיא להו:								^		קט:
פטר, עד שיקריב את כולן.	אביי, ת"ש: ר' אלעזר:								!		קט:
מדרי' אליעזר פשיט מר?	רבה בר רב חנן לאביי:								ז		קט:
בפירוש שמיע לי מיניה דרב, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דר' אלעזר אלא דאיתיה בעיניה, אבל בחסרון מודו ליה	אמר ליה: [אביי]								!		קט:
לאו דחסר בחוץ.									!		קט:
לא, דחסר בפנים.									ז		קט:
וכולן שחסרו כלשהו והקריבן בחוץ - פטור	ת"ש:								!		קט:
לאו דחסר בחוץ.									!		קט:
לא, דחסר בפנים.									ז		קט:
המקריב קדשים.											קט:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	זבחים-השוחט ומעלה
ק.	◊	ז																										אמאי? והאיכא חציצה.
ק.	◊	!																										כשהפכן.
ק.	◊	!																										אפילו תימא שלא הפכן, והא מני? רבי שמעון היא
ק.	!	!																										אפילו העלו על הסלע או על האבן - חייב.
ק.	◊	!																										מין במינו אינו חוצץ.
ק.	מ	■																										מנחה שלא נקמצה והקריבה בחוץ - פטור.
ק.	■	■																										קמצה וחזר קומצה לתוכה והקריבו בחוץ - חייב.
ק.	ג	ז																										ואמאי? ליבטלי שירים לקומץ.
ק.	◊	!																										נאמרה הקטרה בקומץ ונאמרה הקטרה בשירים, מה הקטרת קומץ - אין קומץ מבטל חבירו, אף הקטרת שירים - אין שירים מבטלין קומץ.
ק.	מ	■	◊																									הקומץ והלבונה שהקריב את אחד מהן בחוץ - חייב
ק.	■	■	◊																									פוטור, עד שיקריב את השני.
ק.	■	■																										אחד בפנים ואחד בחוץ - חייב.
ק.	■	■	◊																									שני בזיכי לבונה שהקריב את אחד מהם בחוץ - חייב
ק.	■	■	◊																									פוטור, עד שיקריב את השני.
ק.	■	■																										אחד בפנים ואחד בחוץ - חייב.
ק.	ג	◊	^																									קומץ מהו שיתיר כנגדו בשירים? משרא שרי או קלושי מיקלש?
ק.		^																										אליבא דמאן?
ק.		!																										אי אליבא דרבי מאיר
ק.	◊	!	■																									מפגלין בחצי מתיר
ק.	◊	ז																										מישרא שרי?
ק.		!																										אי אליבא דרבנן
ק.	◊	!	■																									אין מפגלין בחצי מתיר
ק.	◊	ז																										לא מישרא שרי ולא מקלש קליש
ק.		!																										אלא אליבא דרבי אלעזר
ק.	◊	ז																										ר"א כרבנן סבירא ליה
ק.	◊	ז	■																									אין מפגלין בחצי מתיר
ק.	◊	!																										לא אליבא דרבנן דהכא
ק.		^																										מאי? מישרא שרי או קליש מקלש?
ק.	◊	■																										תיקו.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מבאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	ק
מירא	מאן דאמר																										
הזורק מקצת דם בחוץ - חייב.																											ק
אף המנסך מי החג בחג בחוץ - חייב.	רבי אלעזר:																										ק
שירי הדם שהקריבו בחוץ - חייב.	רבי נחמיה:																										ק
ומודה רבי אלעזר בדמים	רבא:																										ק
ממקום שפסק הוא מתחיל.	דתניא, רבי אלעזר ורבי שמעון:																										ק
אף המנסך מי החג בחג בחוץ.	רבי אלעזר:																										ק
רבי אלעזר בשטת רבי עקיבא רבו אמרה דאמר: ניסוך המים דאורייתא	רבי יוחנן משום רבי מנחם יודפאה:																										ק
(במדבר כט לא) ונסכיה - בשני ניסוכים הכתוב מדבר, אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין.	דתניא, רבי עקיבא:																										ק
אי מה להלן שלשת לוגין, אף כאן שלשת לוגין? והא ר"א מי החג קאמר אי מה להלן בשאר ימות השנה, אף כאן בשאר ימות השנה, ור"א בחג קאמר?	ריש לקיש לר' יוחנן:																										ק
אישתמיטתיה הא דאמר רבי אסי																											ק
עשר נטירות, ערבה, וניסוך המים - הלכה למשה מסיני.	דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן משום רבי נחוניא																										ק
המנסך שלשת לוגין מים בחג בחוץ - חייב	תנו רבנן: [רבנן]																										ק
אם מלאן לשם חג - חייב.	רבי אלעזר:																										ק
מאי בינייהו?																											ק
ביש שיעור במים קמילגי.	רב נחמן בר יצחק:																										ק
בקרבו נסכים במדבר פליגי.	רב פפא:																										ק
בלמדן ניסוך המים מניסוך היין פליגי.	רבינא:																										ק
המנסך שלשה לוגין יין בחוץ - חייב	ת"ר: [ת"ק]																										ק
והוא שקדשן בכלי.	רבי אלעזר בר"ש:																										ק
מאי בינייהו?																											ק
בירוצי מידות איכא בינייהו.	רב אדא בריה דרב יצחק:																										ק
קרבו נסכים בבמה איכא בינייהו, ובפלוגתא דהני תנאי	רבה ברבי דרבה:																										ק
במת יחיד אינה צריכה נסכים, דברי רבי	דתניא: [רבי]																										ק
טעונה נסכים.	חכמים:																										ק
והני תנאי כהני תנאי																											ק
(במדבר טו) כי תבאו - להטעינה נסכים בבמה גדולה הכתוב מדבר, אתה אומר: בבמה גדולה, או אינו אפי' בבמה קטנה? כשהוא אומר: (במדבר טו) אשר אני נותן לכם, בבמה הנוהגת לכולכם הכתוב מדבר, דברי רבי ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]																										ק
כי תבאו - להטעינה נסכים בבמה קטנה הכתוב מדבר, אתה אומר: לבמה קטנה, או אינו אלא לבמה גדולה? כשהוא אומר: אל ארץ מושבותיכם, הרי בבמה הנוהגת בכל מושבות הכתוב מדבר	רבי עקיבא:																										ק
כשתמצא לומר, לדברי רבי ישמעאל - לא קרבו נסכים במדבר	[רבי ישמעאל]																										ק

disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא- ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	א
ולדברי ר"ע - קרבו נסכים במדבר.	[רבי עקיבא]												◊	קיא.
שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב.	רבי נחמיה:												◊	קיא.
תנא רבי נחמיה כדברי האומר: שירי הדם מעכבין.	רבי יוחנן:												◊	קיא.
שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב	מיתבי, רבי נחמיה:												◊	קיא.
והלא שירי הדם שירי מצוה הם	אמר לו רבי עקיבא:												◊	קיא.
איברין ופדרין יוכיחו, שהן שירי מצוה והמקריבן בחוץ - חייב	אמר לו: [רבי נחמיה]												◊	קיא.
לא, אם אמרת באיברים ופדרים שהן תחלת עבודה, תאמר בשירי הדם שהן סוף העבודה?	אמר לו: [רבי עקיבא]												◊	קיא.
ואם איתא, לימא ליה: הני נמי מעכבין													◊	קיא.
תיובתא.													◊	קיא.
מחלוקת בשיריים הפנימיים, אבל בשיריים החיצונים דברי הכל לא מעכבי	והשתא דאמר רב אדא בר אבהו:												◊	קיא.
כי קאמר רבי נחמיה - בשיריים הפנימיים, כי תניא ההיא - בשיריים החיצונים.													◊	קיא.
אי הכי נימא ליה כי אמרי אנא בפנימיים													◊	קיא.
אלא לדבריו דר' עקיבא קאמר.													◊	קיא.
המולק את העוף בפנים והעלה בחוץ - חייב, מלק בחוץ והעלה בחוץ - פטור.													◊	קיא.
השוחט את העוף בפנים והעלה בחוץ - פטור, שחט בחוץ והעלה בחוץ - חייב.													◊	קיא.
נמצא דרך הכשירו בפנים פטור בחוץ, דרך הכשירו מבחוץ פטור בפנים													◊	קיא.
כל שחייבין עליו בחוץ - חייבין על כיוצא בו בפנים שהעלה בחוץ, חוץ מן השוחט בפנים ומעלה בחוץ.	רבי שמעון:												◊	קיא.
האי הכשירו, חיובו הוא													◊	קיא.
תני: חיובו.													◊	קיא.
ר"ש אומר וכו'.													◊	קיא.
אזכא קאי?													◊	קיא.
אילימא ארישא קאי:													◊	קיא.
המולק עוף בפנים והעלה בחוץ - חייב, מלק בחוץ והעלה בחוץ - פטור	[רישא][ת"ק]												◊	קיא.
כי היכי דפנים מחייב עליו, בחוץ נמי מיבעי	ואמר ליה ר"ש:												◊	קיא.
כל שחייבין עליו בפנים, חייבין בחוץ מיבעי ליה													◊	קיא.
ואלא כי היכי דבחוץ לא מחייב, בפנים נמי לא מחייב													◊	קיא.
כל שאין חייבין עליו בחוץ אין חייבין עליו בפנים מיבעי ליה													◊	קיא.
אלא אסיפא קאי:													◊	קיא.
השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ - פטור, שחט בחוץ והעלה בחוץ - חייב	[סיפא][ת"ק]												◊	קיא.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כי היכי דבפנים לא מיחייב, בחוץ נמי לא מיחייב	ואמר ליה ר"ש:			!							קיא:
כל שאין חייבין עליו בפנים, אין חייבין עליו בחוץ מיבעי ליה				⚡							קיא:
אלא כי היכי דבחוץ מיחייב, בפנים נמי מיחייב				!							קיא:
חוץ מן השוחט בפנים והמעלה בחוץ	הא קתני:			⚡							קיא:
שחיתת לילה בבהמה איכא בינייהו	זעירי:			!							קיא:
וכן השוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ - פטור, שחט בלילה בחוץ והעלה בחוץ - חייב	והכי קאמר: [ת"ק]			!							קיא:
כל שחייבין עליו בחוץ - חייבין על כיוצא בו בפנים והעלה בחוץ, חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ.	רבי שמעון:			!							קיא:
קבלה בכלי חול איכא בינייהו	רבא:			!							קיא:
וכן המקבל בכלי חול בפנים והעלה בחוץ - פטור, המקבל בכלי חול בחוץ והעלה בחוץ - חייב	והכי קאמר: [ת"ק]			!							קיא:
כל שחייבין עליו בחוץ - חייבין על כיוצא בו בפנים והעלו בחוץ, חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ.	רבי שמעון:			!							קיא:
המולק עוף בפנים והעלו בחוץ - חייב, מלק בחוץ והעלה בחוץ - פטור	והשתא דתני אבוח דשמואל: [ת"ק]			⚡							קיא:
מיחייב	רבי שמעון:			⚡							קיא:
כל שחייבין עליו בפנים והעלה בחוץ - חייבין עליו בחוץ.	ר"ש התם קאי, ותני:			!							קיא:
חטאת שקבל דמה בכוס אחד, נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים, בפנים וחזר ונתן בחוץ - חייב, שכולו ראוי בפנים.											קיא:
קבל דמה בשתי כוסות, נתן שניהם בפנים - פטור, שניהם בחוץ - חייב, אחד בפנים ואחד בחוץ - פטור, אחד בחוץ ואחד בפנים - חייב על החיצון והפנימי מכפר											קיא:
למה הדבר דומה? למפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת הראשונה, והרי שתיהן עומדות, שחט שתיהן בפנים - פטור, שתיהן בחוץ - חייב, אחת בפנים ואחת בחוץ - פטור, אחת בחוץ ואחת בפנים - חייב על החיצונה והפנימית מכפרת כשם שדמה פוטר את בשרה, כך היא פוטר את בשר חבירתה.											קיא:
בשלמא בחוץ וחזר ונתן בפנים, שכולו ראוי לבוא בפנים, אבל בפנים וחזר ונתן בחוץ שיריים נינהו				⚡							קיא:
הא מני? רבי נחמיה היא	אמרי:			!							קיא:
שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב.	דאמר: [רבי נחמיה]			!							קיא:
אי רבי נחמיה, אימא סיפא:				⚡							קיא:
קבל דמה בשני כוסות, נתן שניהם בפנים - פטור, שניהם בחוץ - חייב, אחד בפנים ואחד בחוץ - פטור	[סיפא]			⚡							קיא:
שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב	והאמר רבי נחמיה:			⚡							קיא:
מאן תנא דפליג עליה דרבי אלעזר ברבי שמעון	אמרי:			!							קיא:
כוס עושה דחוי לחבירו	דאמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]			!							קיא:
רבי נחמיה הוא.				!							קיא:
למה הדבר דומה? למפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה.											קיא:
למה הדבר דומה למה לי? הא מני? רבי היא											קיא:
אבודה בשעת הפרשה - מתה	דאמר: [רבי]										קיא:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ך question-שאלה ^ answer-! תירוץ proof-ראיה ■
---	--

זבחים-השוחט ומעלה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
טעמא דאבדה, הא הפריש שתי חטאות לאחריות - חדא מינייהו מעיקרא עולה היא, וכדרב הונא אמר רב	והכי קאמר:						■	■	◊		קיב.
אשם שניתק לרעייה ושחטו סתם - כשר לעולה.	דאמר רב הונא אמר רב:						■	■	■	◊	קיב.
מי דמי? התם אשם זכר ועולה זכר, אבל חטאת נקבה היא								ך			קיב.
בשעיר נשיא.	רבי חייא מיוסתינאי:							!	◊		קיב.
הדרך עלך השוחט והמעלה										◊	